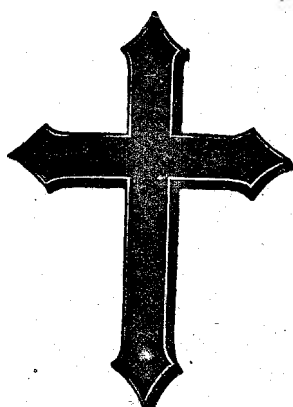
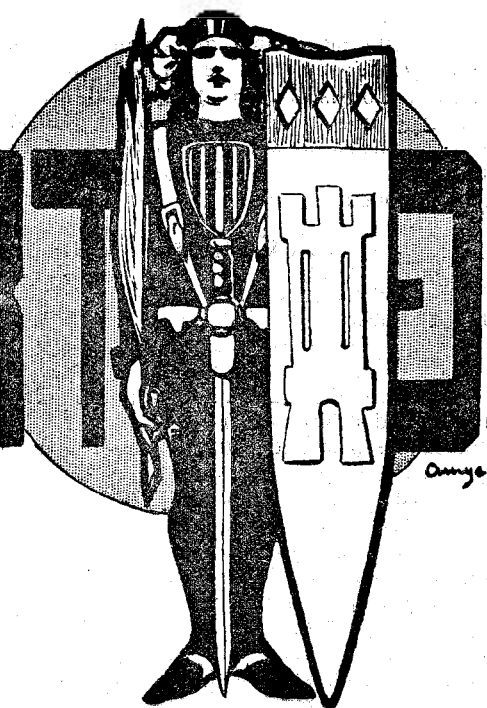

BALLARINOS SITGES

• Setmanari català •

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

LA SENYORA DONYA

Pelegrineta Mestres, vda. de Casañas

HA MORT, ALS 53 ANYS D'EDAT

confortada ab els auxilis esperituals y la Benedicció Apostólica

—(R. I. P. A.)—

Els seus marmessors y executors testamentaris, Dr. D. Manuel Mestres, Pvre., Catedràtic del Seminari de Barcelona, y D. Joan Magrans Crespo; cosins y cosines y demás parents, la encomanen a les vostres oracions y vos convi en als funerals que, pera l' etern repós de la seua ànima, se celebrarán el prop-vinent dimecres, día 4 de Janer de 1911, a les 10 del matí, en la Iglesia Parroquial de Sitges. — Les misses després del Ofici y a seguit la del Perdó.

El dól se dóna per despedit.

Sitges, 1 de Janer de 1911.

LA POLITICA LOCAL EN 1910

L'any que acaba de finir ha sigut de gran activitat pera la vida política local. Refermada la lluita entre els qui pochs anys enrera salvaren el bon nom y el crèdit del nostre Municipi, y els que sòls laboren pera assaltar de nou les posicions de que'ls llensà sa pròpia concupiscència, esdevingueren aconeximents que enclouen profitoses ensenyances. Bò serà, donchs, que al llindar de la novella anyada girèm els ulls vers la que acabem de recórrer, pera recullir les lliçons del temps tot fent una breu pausa pera seguir més ardis que may en nostres llocs d'honor, bregant a fi de completar y consolidar l' obra iniciada pe'ls inoblidables Batlle y Misas.

L' aranya negra

En totes les poblacions hont hi hagué més o menys bullanga pe'l Juliol de 1909, els adversaris dels governants locals desseguida procuraren atiar contra aquèls la opinió pública, ab l' únic propòsit de lograr, per semblant procediment, el predomini que ab bones armes no podien conquerir. Però en molts punts els farsants, ja per torpesa pròpia ja per sensatesa de la massa popular, no conseguiren altra cosa que deixarse veure 'l joch y caure en el major desprestigi.

A Sitges no succeí aixís: aquí tenim un home eminent en l'art de la mentida y una massa irreflexiva y bonatxona, y ocorregué lo que no podia menos d'ocórrer. L' ilustre enredayre, ab la baba de la calumnia teixí la seva xarxa, hàbilment com la més destra aranya; y els incauts, els badochs, els qui no hi veuen més enllà del nàs, s' hi enganxaren lo meteix que candorosos mosques...—En les eleccions de regidors celebrades al Desembre de 1908, l' ex socialista Mitjans, el desacreditat cosí del desacreditat ex-Secretari Julià, sortia triomfant de les urnes, pe'ls vots dels meteixos que pochs anys avans arreconaven els honorables parents al quarto dels mals endressos. La explotació dels successos de Juliol a costes de la ignorancia y de la candidesa del poble, donà un resultat meravellós. L' aranya negra havia fet bona presa.

Candidatura «patriótica»

A les infamies inventades ab referencia als successos de Juliol, pera excitar l' odi popular contra determinades persones, ensemps que pera ell atraure la incondicional adhesió de molts dels conciutadans que el repudiaven, el famós trapacer n' hi afegí d' altres que acabessin d'arrodonir el seu programa impres-

sionista, destinat a aquissar els inconscients contra els qui vetllen pera que la vila es vegi lliure de viuidors.

A les eleccions de regidors hi acudí un escamot enarbolant una bandera que motejaren de *patriótica*: la seguien patricis tan honorables com un tal Julià, qui en 1905 fou destituït del càrrech de Secretari municipal; com un tal Andreu, que sent Administrador de Consums tenia la desgracia d' equivocar-se cobrant y pagant, extenent talons y matrius; com un tal Soler, Director d' un setmanari titulat *El Eco de Sitges*, que avans de 1904 no malparlava de l' Ajuntament perque aleshores l' Ajuntament ho feya tot tant bé que fins subvencionava l' *Eco*; y com altres y altres peixos que es porten l' oli y que seria prolijo enumerar.

La *candidatura patriótica* la formaven l' exsocialista y dignè parent d' En Julià, Joan Mitjans; l' acabalat y distingit home de lleys Simón Llauredó, y l' actiu escriptor y escriptor Manelet Sariol. En Simonet fou un magnífich cavall blanc, com millor no podia esperarho En Julià, y els seus indiscutibles mèrits el feren triomfar, com triomfà pe'ls seus En Mitjans. En Manelet quedà esperant tanda, disposat a servir a la patria posant en nèt les innombrables mocions, proposicions y protestes de sos afortunats companys en patriotisme.

El programa patriòtic era enlluernador a tot ser y els tres prohoms el remarcaren en una mena de manifest que 'ls feu son director esperitual. S' havia de continuar la indigna explotació dels successos de Juliol, y posar a dieta 'ls empleats municipals, y rebatxar els consums, y amortisar el deute, y remuntar tot Sitges, y fermar els gossos ab llangonisses...

La entrada de la minoria

Quan a primer d'any En Mitjans y En Llauredó entraren al Consistori a engroixir la minoria julianista constituïda desde sis mesos abans pel l'estarrufat *Don Pepe*, semblava que havíem arribat a la fi del món. La massa inculta, embaucada miserablement per qui no coneix escripulis, seguí mahsoya darrera 'l pastor y el rabada, y al Saló de sessions ressonà una murmur roncch con una amenassa. En Mitjans obrí la boca; ab una veu cavernosa, de trapay de melodrama, formulà vinticinch mil noucentes tretze protestes y mitja; el remat inconscient el corejà, y ell, el docte analfabet autor del modernissim vocabulari del capgirell de termes, quedà ungit quefe y *leader* de la minoria *patriòtic*-julianista, tenint per sumisos acòlits, al brillant advocat Sr. Llauredó y al elegant *D. Pepe el Huero*.

Tot seguit el quefe de la minoria julianista y En Llauredó es declararen oficialment *liberals monàrquichs*, mentres que *D. Pepe* 's mantenia *monàrquich conservador*; y la massa, republicana y socialista en sa totalitat, no 's cridava encara a engany. La deserció d' En Mitjans, qui 's passà del socialisme, saltant pe l'erruxisme, al partit d' En Moret, res li digué, com tampoch li digué res la negativa d' En Mitjans a admetre cap delegació municipal.

En el repartiment de càrrechs, y per lo tant de feyna, entre els regidors, s' elegí a n' En Mitjans pera Administrador del Mercat y pera encarregat del servey de suministres y bagatjes; mes ell, que a la Casa de la Vila no hi anava a administrar sino a moure bulla digué patriòticament: «Fuig, feina!» y es negà en absolut a acceptar aquells càrrechs, dels quals no 'n podia treure such. La massa no obrí 'ls ulls encara, perquè En Mitjans ja 's cuydava d'anar-la entretenint y enlluernant ab protestes espatarrants, plenes de paraules groixudas com la cara de l' orador. El remat fanatich veyá qu' En Mitjans tot ho calificava d'ilegal, d'abusiu, de pecaminós, d'antipatriòtic, d'inquisitorial, de desastrós... y ab això ja quedaren satisfets els qui no saven separar el grà de la palla.

Ja és vell l'adagi que diu que mentres hi haurá burros hi haurá qui 'ls puji a cavall.

Consecuencies é inconsecuencies

Per cumplir en tot son rigor la consigna obstruccionista que la minoria havia rebut de son quefe suprém, calia oposar-se a tota iniciativa que de la majoria partís, tant se valia que fós bona com dolenta, puig no s'havia de tenir en compte res més que son origen. Aixís, ningú s' hagué de sorprendre de que quan l' Yll en una de les primeres sessions proposà que l' Ajuntament telegrafiés al Govern demanant la concessió d' una amnistia als processats pels successos de Juliol, s' afanyés En Mitjans a usar de la paraula en contra; ni de que quan l' Arcalade, Sr. Carbonell, després de referir les seves anades al Govern Civil de la provincia, a la Capitanía General de la Regió y a altres centres oficials interessant-se per la prompta lliberació dels nostres conveins empresonats, preposà que una Comissió de l' Ajuntament visités de nou a les primeres Autoritats que més podien influir en la bona resolució de l' assumpto pregant-les que fessin lo possible pera que en breu tingués una favorable terminació, *D. Pepe* s' oposés a que 's realissessin tan humanitaris gestions, alegant que ja estava acordada la immediata surtida dels esmentats presos, els quals no foren llivertats fins bastantes setmanes després y en mèrits d' imprevistos cambis polítichs; ni de que quan En Parera proposà que l' Ajuntament obrís una subscripció pera afavorir a les famílies dels infortunats presos, el *leader* de la minoria julianista impugnés la generosa moció...

Tot això no hauria de sorprendre a ningú, perquè ja és cosa d' antich sabuda que la passió la perdre 'l coneixement. Lo que sí causà sorpresa y estupefacció en la opinió imparcial y sensata, és que al retornar a ses llars els derrers presos, a últims de Febrer, girés-sin les espatlles als homes que de bona fé, seriosament, sense ferne bocades, havien remogut cels y terra pera conseguir la seva excarcelació, y en cambi rendissin acatament a qui havia mercedejat ab son dolor, explotant-lo vilment pera bastards fins polítichs.

L' actitud dels excarcelats tenia una explicació, no obstant. De reixes endins, agullonats pel desitj de llivertat y per la consideració de les penalitats que havien de sofrir ells y ses pobres famílies, no veyen les coses tal com eren sino tal com les hi pintaven sos visitants. Y, si entre 'ls visitants no hi sovintejaven els qui no volien enganyar als presos ab esperances infundades y preferien treballar de veres pera millorar sa compromesa situació, no deixaven de contars-hi els qui a tota hora estaven disposats a sembrar rezels, a relatar fantàstiques confabulacions, a ponderar inverosímils promeses per ells obtingudes, a titllar de perseguïdors a n' els qui no sent de la seva colla trevallaven a favor dels presos, y a presentarse com únichs salvadors d' aquets.

L' obra de la perfidia era coronada per l' éxit. Exit momentani, si 's vol, perquè la veritat tart o de hora 's restableix y s' imposa; però éxit, a la fi.

En Juliá aquella nit somnià que erem a primer de Janer de 1912 y que seya tot repantigat en el silló presidencial del Consistori, y es fregava de gust les mans a la vegada que son esguart de *mano* y sa rialleta de *luno* semblaven dedicar un joyós recort a la setmana de Juliol de tan glorioses consecuencies y de tan singulars inconsecuencies.

En Carbonell Company

Llivertats els presos, tornà a ocupar son lloch en la Corporació Municipal el regidor socialista Joseph Carbonell Company. Aleshores hi hagué una grossa expectació. ¿Qué faria En Carbonell Company? Si su naria incondicionalment a la minoria julianista, o es mantindria independent com abans?

Els explotadors dels successos de Juliol es creyen ab dret a esperar que «per agraïment» en Carbonell Company seria un incondicional més; però a nosaltres may se 'ns acudí ofendre ab semblant suposició al honrat socialista. En Carbonell Company—ens deyem—no's pot vendre per un plat de ilenties... mal cuytes; ell, que obeint a requeriments de sa conciencia votà per la destitució de l' ex-Secretari Bonaventura Juliá Masó; éll, que sab bé de quina índole eren les equivocacions de l' ex-Administrador de Consums Joseph Andreu Queral; ell, que coneix la vida y miracles del ex-socialista Joan Mitjans y Juliá; ell, que te guanyada fama d'home recte, seré y justicier; no llensará la seva dignitat als peus de cap farsant, per més que 'l farsant 'l hagi amorosit, ab suposats favors.—En Carbonell Company, que no té cap pel de tonto, devia recordar alló que diuen a l' altra banda del Ebre:

*menea la cola el can
no por tí sino por el pan,*

y ab una enteresa de caràcter que se li ha d' alabar, ha continuat sent l' home íntegre de sempre.

En la qüestió de Consums ha votat contra la majoria, per entendre que aquell impost deu suprimirse o quan menos rebaixarse. Tocant a la reorganització del cos de vigilancia nocturna, de conformitat a lo proposat per En Mitjans votà, en oposició al dicamen de la majoria, per l' augment d' hores de treball y per la disminució del jornal dels vigilants nocturns, y nosaltres li censuràrem aquesta claudicació de sos principis socialistes, malgrat vulgui coonestaria ab la necessitat de fer economies.

En altres assumptes ha sostingut son criteri disconforme ab el dels nostres amichs, entenent que la raó no estava de part d' ells.

Peró son moltes les vegades que, ab visible contrarietat y fins ab mal disimulada indignació d' En Mitjans y comparses, En Carbonell Company ha votat contra les pretensions de la minoria julianista. Entre 'ls varis cassos que podríem citar ens contentarém ab retreure dos de ben significatius: Quan se suscità la qüestió de si l' Ajuntament havia de personarse o no en el plet contenciós interposat per l' ex-Secretari Juliá, En Carbonell Company no vacilá gens ni mica: expressà la seva opinió afirmativa, y afirmatiu fou son vot, malgrat la conjunció y l' esparverament de la minoria julianista. En ocasió de volguer, En Llauredó y En Mitjans, que 's consignessin en pressupost cent pessetes pera gastos de carruatge del Jutje Municipal (ja se sab que 'l Jutje és l' ex-Secretari Juliá), En Carbonell y Company, també ab gran escàndol y descontent de la minoria julianista, votà contra la subvenció y en les qüestions relatives a les obres de l' Hospital, a la intervenció del Patronat en elles, al concurs pera proveir la plasa d' Administrador de Consums, etc., etc., el bon seny d' En Carbonell Company ha triomfat de la *oratoria persuasiva* d' En Mitjans y s' ha mostrat independent com de costum.

Y com que a n' En Juliá no li convenen homes que pensin ab el seu cap sino ninois dócils a ses imposicions de titellayre, ja l' *Eco* ha comensat a honrar ab ses invectives al regidor socialista, a qui nosaltres respectém com un adversari lleal.

Labor estéril

La tasca de la minoria *patriòtica* julianista, mirada en conjunt no pot haver sigut més desgraciada. Entrebancar l' acció del qui desitjen fer feyna positiva, —heusaquí son lema. Por boca d' aquesta ganassa nulitat que omple les funcions de quefe, la minoria adicta a n' aqu-lla altra nulitat que respón al nom de Bonaventura Juliá Masó, ha inventat perills, ha supost errades, ha imaginat mals passos, ha mentit ilegalitats y ha protestat de tot ab la despreocupació més inaudita.

Iniciatives?... Prou, sí; també n' han tingut. Que's deixi de cobrar el gravamen acordat sobre unes poques espècies de consums sense oferir compensació; que en període d' apremi's renunci al recàrrech municipal sobre l' impost de cédulas personals en benefici dels morossos, y contra l' interès del Municipi; que's destituís a l' Administrador de Consums, ab tot y no tenir-hi res que dir ningú; que s' unifiqués, y amortisés el deute ab recursos ilusoris; que's fessin economies a expenses dels no excessius havers dels empleats; que's suprimís una plassa de vigilat nocturn y a n' els altres se'ls fés treballar catorze hores ab menos guany; que s' obrís un concurs pera construir un Hotel monumental a la Ribera ab l' esqué d' un premi d' unes quantes pessetes... a reintegrar; que s' organís l' servei contra incendis ab un impost prohibit per les lleis, ja que s' havia d' establir sobre la riquesa territorial; que's desistís de fer l' Hospital projectat a la «Pedrera den Sans»; que's proibeixi

aixecar en una clapa del Pinar designada pels mariners, la Caseta qu'ha de guardar un bot salvavides; que's gravi'l pressupost ab la consignació de cent pessetes pera gastos de carruatge del Jutjat Municipal, a pesar de que l' Alcalde costea de la seva butxaca els gastos dels viatjes oficials que realisa; que no's permeti al «Patronat pera la beneficencia local de Sitges» executar son generós propòsit de encarregar-se de les obres del nou Hospital que no pugui empendre l' Ajuntament per falta de numerari...

Ja veyeu si n' ha sigut de *patriòtic* la campanya dels despreocupats julianistes!... L' ex-Secretari Juliá dient; en Manelet portant-hi la ploma, *D. Pepe*, En Llauredó y son quefe Mitjans presentant els paparets qu'els daven, sense mirar si eren papers mullats o papers ridícols, han passat dotze mesos *fent patria* y tocant el bombo.

A les comissions poca nosa hi han fet els julianistes; com que allà no poden *lluir* ses dots oratories, no tenen afició a concórreri. Als actes corporatius com la cerimonia de la colocació de la primera pedra del futur Hospital y la inauguració del Monument alst a Barcelona al bon recort del «fil predilecte de Sitges» Dr. D. Bartomeu Robert Yarzabal, tampoch hi assisteixen, y ab sa abstenció ens proporcionen un motiu d' agraïment y d' elogi: fan molt bé de no anar-hi: ens en sentim honrats. Hont no falta ni pot faltar la minoria julianista es a sessió; encara que *D. Pepe* y En Simonet fassin campana, tant se val; en havent-hi En Mitjans ja hi ha la minoria y ja hi pot haver-hi mitin per satisfacció del poble, que demana bou.

Don Pepe "el Huero"

Si examiném individualment la feyna acomplida pel *tercelo* julianista, ay la mare! que n' haurém de fer de trencadi-sall!

Aquí tenim *D. Pepe*. El seu fort ha sigut la defensa dels interessos del carrer de Santiago Rusiñol, en que està fincat. Els arbres del carrer de Rusiñol, els fanals del carrer de Rusiñol, les ateres del carrer de Rusiñol, un portal let per *Don Pepe* en un seu pati del carrer de Rusiñol... tals foren els temes predilectes de les interpeacions de *D. Pepe* y els principals objectius que l' portaren a quasi totes les sessions a que assistí, fins a l' extrem de que, quan de tart en tart *D. Pepe* compareixia a sentarse al primer silló de la esquerra del Consistori, els maliciosos ja feyen corre les tisores preguntant-se uns als altres: ¿qué diantre s' haurá de fer al carrer de Rusiñol, que ja's veu la *hormiguila*?

Además del carrer de Rusiñol, *D. Pepe*, com és natural, també tenia una altra ob es-ió: l' ex-Secretari Juliá. Perxó no volia que l' Ajuntament acudís a la defensa dels interessos comunals personant-se en el plet contenciós promogut per En Juliá, y pregonant que s' ha d' afiansar la pau de Sitges aconsellava que'l Municipi pagués a l' ex-Secretari l' import de ses reclamacions, sense cuidar-se de posar en clar si eren o no justificades.

Per l' ex-Secretari Juliá, també, s' enredà a tergiversar unes converses particulars; y com li succeeix a tot aquell que 's fica en *camisas de once varas*, se entrebancá y doná una tremenda cayguda. Tan tremenda fou, que li costà la vida regidoresca el día 11 d' Agost y a la sessió del 23 se li cantaren les absoltes.

Una de les grans iniciatives que havia tingut *don Pepe* fracassà, com seva. Per Corpus proposà que se obrís una subscripció al «Retiro» y altra al «Prado» pera fer nous els vestits dels Gegants. Ni una ni altra subscripció arribaren a iniciarse, y això que al «Retiro» encara li dura la influencia de quan va serne President y, además, hi té amichs y companys de colla patriòtica. Però 's veu qu' En Juliá y els seus recordaren de que *D. Pepe* havia donat 25 pessetes pera contribuir als gastos d' impressió de la *Memoria Batlle*, de la qual tan mal parada'n surt l' administració del *honorable*, y devien dir-se: «Vaja, véis; si vols fer els gegants feslos tu sol».

El barómetro municipal

Aixís com quan veyen *Don Pepe* a sessió els maliciosos ja pensaven en el carrer de Santiago Rusiñol, veyent-hi a n' En Llauredó tothom sab que no hi haurá borrasca.

¿Sabeu aquells baròmetres casolans que representen a un frare que si fa bò 's treu la caputxa y se la posa aixís que *sent* mal temps? Donchs, veusaquí En Llauredó: ¿va a sessió? és que hi haurá pau y ensopiment; ¿no hi compareix? de segur qu' En Mitjans treurá la caixa dels llamps y trons, com un Júpiter empipat.

En Llauredó al principi seguía y no li feya res comprometes per companyerisme y sobre tot per *patriolisme*. Però ha tingut de presentar y representar tants papers d' estrassa, s' ha vist obligat a rectificar-se tantes vegades, y ha fós tant de greix a les ordres del seu iluistrat quefe Joan Mitjans, que al últim ha comprés que 'l seu mal no vol soroll y ja no s' acosta a la Casa de la Vila més que quan enlloch del món se veu un cap de núvol.

Es llá-stima que tan distingit advocat no concorri ab més frecuencia a prodigar les llums de son talent al sí del Ajuntament, sota la experta quefatura del ex-socialista Mitjans.

Hi ha qui troba que a n' En Llauredó li falta enteresa de caràcter pera engegarho tot al botavant. S' ha de considerar que 'ls petits se fan grans y que

ara el *roro* ja se sab posar la caputxa de la inassistència cada vegada que hi ha d'haver tormenta.

El gegant arnat

En Doria y Bonaplata anys enrera publià un llibre de faules; entre les quals n'hi ha una que sempre més ens ha fet gràcia: es titulava «Les arnes y el Gegant».

Figureu-vos que a les golfes de la Casa Comunal hi havia un gegant vestit com el dia d'anar a la professó. Sa mirada ferotja, ses faccions cantelludes, ses llargues barbes negres esburrifades, sa morenor de gendre del Moro Muza, el turbant opulent com els capells femenins de moda, la folgada vestimenta de colors llampanys y la nua cimitarra esglaïadora, li daven un aspecte horripilant que feya fredat. Les arnes volejaven per la estancia, delitoses de clavar les dents en l'abundós ropatge, però ¡qu'és cas de atrevir-se a embestir a l'encarcat vehí! Així que una petita ratxa d'ayre, entrat pel forat del pany o per les escletxes de les portes, feya moure 'ls plechs del violat vestit, corgelades les arnes cuytaven a escamparse tement que la cimitarra del gegant les exterminés. Però, volejant volejant, una arna maquiavèlica y valenta s'arriscà a posarse a l'ampla esquena del temut personatge; provà de foradar, y rèst el gegant no s'hi tornava! L'exemple cundi, y totes les companyes de l'atrevida perderen la por y el respecte al que 'ls havia semblat ogre implacable, y tirantseli sobre se'l menjaren com si tal cosa. Després del llarch festí, del Gegant no'n quedà més que la carcassa de fusta y cartó-pedra, y l'exèrcit vencedor es partià de riure...

Ignorèm si En Doria coneixia o pressentia En Mitjans, però és lo cert qu' En Mitjans és un *Gegant arnat* com el de la faula d' En Doria. De bon principi, son cap gros brandant demunt sa voluminosa còrpora, sa veuassa de vedella descontenta, ses paraules incivils, ses intermenables protestes, ses desconsiderades escomeses, ses acusacions aparatoses... tot li dava un ayre de gegant espaventable que l'adornava d'allò més. Sos adversaris, —nostres amichs de la majoria de l'Ajuntament,— persones educades y correctes, si no 'l temien, car no hi havia de què, li guardaven les atencions que la bona criansa imposa. Y ab tots sos miraments y sos respectes al regidor malhumorat, no gosaven a pagarli ab la mateixa moneda, per mor dels *modos* y de la cavallerositat, del companyerisme y de la delicadesa, meteix que si els Gegants entenguessin les falornies inventades per D.ª Urbanitat. Y els que tenien tota la raó semblaven culpables, gracies a sa prudència excessiva.

Mes-vingué un dia en que 'ls ben educats es cansaren de ser víctimes de sos miraments y compregueren que a cada hù se'l ha de tractar segons mereix. Y aleshores, als crits contestaren ab crits més forts; a les injuries, ab vigorós despreci; a les imputacions, ab acusacions formidables... Y el Gegant quedà espellifat en quatre dies, arnat de cap a peus y convertit en una miseria de pellingos sobre una carcassa de fusta y cartó-pedra.

Avuy, fins la quitxalla riu per sota el nas quan li sent obrir la boca. Lo qual no obsta pera que l'*Eco* d' En Julià li digui *fogoso orador, il·lustre tribuno, orador persuasivo, elocuent leader, esforzado adalid* y altres cent burles per l'estil.

Els pochs qu' encara van a presenciar les sessions municipals saben de sobres que tota la feyna d' En Mitjans en un any de regidoria s'ha reduït a fer molt soroll de boixets y poques puntes, y que de la seva persuasiva oratoria no més ne queda una llista de termes cap-girats: *arrastrar responsabilitats* per arrostrarles, *abugaderia* per abogacia, *sedició* per cessió, *inspiració* per aspiració, *autoritat del Municipi* per «a utilitat del Municipi», *palpabilitat del càrrech* per respectabilitat, *cloquis* per croquis, etc., etc., etc., etc., etc., etc.

¡Aquí, donchs, descansa el fogoso y elocuent orador! de qui l'*Eco* pot dir que no «andó perezoso» en conculcar les llisssons del seu cosí.

LA MAJORIADE L' AJUNTAMENT

Malalt y tot com estava el plorat D. Francisco Batlle y Gené, al comensar el finit exercici els regidors amichs nostres el reelegiren Alcalde, com pera ratificar la seva conformitat ab la política verament patriòtica que l' il·lustre patrici personificava. El Sr. Batlle renuncià el càrrech desseguida, perquè la falta de salut li impedía exercirlo, y, poch temps després, ens veyem per sempre més privats del concurs de tan entusiasta lluytador, que baixà al sepulcre a 24 de Mars.

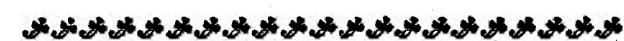
Però el recort del Sr. Batlle, com el del no menos esforsat D. Bartomeu Misas, enfortí l' anim de nostres amichs de la majoria consistorial y els ha encoratjat en els moments difícils.

L' obra de la majoria, ja ho heu vist, ha sigut en gran part de resistència a les necies pretensions dels julianistes; de defensa dels interessos municipals contra els desaprensus qu' en rés els estimen; de consolidació de la política honrada que no a tothom plau. Y malgrat la sistemàtica oposició de la colla julianista, encare 'ls nostres amichs han pogut realisar millores com la continuació de la urbanisació del Passeig Benaprés, la escala model pera el servey del Cementiri, el cobert pera aixoplugarla, el pintat del Mercat, la reparació de algunes dependències del Matadero, el conveni pera la instal·lació del alumbrat públich del Passeig Verdader, la urbanisació del carrer de Rusiñol, y, sobre tot, la venda de l' edifici que ocupava l' Hos-

pital y la compra dels terrenys en que ha d' alsarse el nou, arribant no sòls a l' aprovació dels plànols sino a la subasta de la primera secció de l' obra, que sens dupte constituirà la empresa de més importància duta a terme per la Corporació municipal de nostra vila.

També, a pesar dels entrebanchs ideats pe 'ls julianistes, se celebrà la gran manifestació patriòtica del 20 de Mars en prò del tractat comercial ab Cuba, assistinthi el diputat a Corts pel Districte D. Joseph Bertrán y Musitu y el senador D. Albert Rusiñol.

Podríem retreure la «Conferencia Pedagógica» celebrada al Saló Consistorial ab assistència del Sr. Inspector Provincial de Instrucció Pública; la conferencia dada al mateix Saló per la il·lustre escriptora D.ª Carme Kar sobre «Cultura femenina»; els exàmens y repartiment de premis als alumnes de les Escoles Municipals; la publicació de una Monografia sobre Sitges en la important revista comercial *Mercurio*; la brillantíssima Festa Major; la cerimonia de la colocació de la primera pedra del nou Hospital; l' assistència corporativa a la inauguració feta a Barcelona del Monument dedicat al «fill predilecte de Sitges» Dr. Robert; les atencions guardades a les societats corals orfeòniques o excursionistes que oficialment han visitat la nostra població, per acabar de posar en evidència que 'ls nostres amichs de la majoria han sabut atendre a les qüestions culturals, fomentar les públiques diversions y cumplir els deutes d' alta hospitalitat ciutadana, no menos que administrar ab pulcritut y desferse ab valentia de poca-soltes y de pérfits.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 22

La presideix el Sr. Alcalde y hi assisteixen els regidors senyors Dalmau, Parera, Yll y Mitjans.

Llegida l'acta de la sessió anterior, s'aprova per unanimitat.

Es llegeix el repartiment provincial pera 1911, pel que corresponen a Sitges 5929'30 pessetes, y en vista de que en el mateix se'ns en han aumentat 500, es resol treballar en lo possible en contra de tal augment perjudicial als interessos de la població.

Llegida una invitació del Rvnt. Sr. Rector d'aquesta parroquia convidant al Ajuntament a les funcions religioses de Nadal, s'acorda acceptarla.

El Consistori s'entera de que'l «Patronato» para la beneficencia local de Sitges ha acceptat la celebració de la subasta de les primeres obres de fusteria y cerralleria del nou Hospital, cosa en la que, com de costúm, el Sr. Mitjans hi veu greus perjudicis y trastorns.

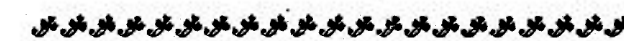
S'aproven l'expedient de pobresa de un minyó; el de la llista de famílies ab dret a assistència mèdich-farmacèutich gratuita en el vinent any, y el d'empadronament del darrer quinqueni.

Se aprova també l'acta de la subasta de les obres de paleta del nou Hospital, y passa a tractarse del concurs celebrat pera proveir el càrrech de Administrador de Consums, càrrech que se ha adjudicat al mateix que fins ara el desempenyava D. Marià Milà.

Es concedeix permís a D. Pau Anguela pera modificar la fatxada de la seva casa núm. 11 del carrer de la Isla de Cuba.

Finalment, se aproven varis comptes y la repartició de bonos als pobres per Nadal.

Avans d'aixecarse la sessió, el Sr. Mitjans, que al tractarse de lo de l'Administrador de Consums ja havia donat senyals de tenir ganes de moure brega, ab veu apocalíptica es queixa d'una cosa de la que precisament ell es l'únic de tots els regidors que no pot queixarse, com d'una manera «realment persuasiva» li demostra el Sr. Parera, les enèrgiques paraules del qual deixan esmaperdut y sense paraula al que en tots moments ne fa us pera no dir res en definitiva.

NOVAS

*Baluart de Sitges desitja als seus apreciats
llegidors un felís y prósper Any de 1911.*

*

Com estava anunciat, el divendres, a dos quarts de deu del matí, en el Saló de Sessions de la Casa de la Vila es constituí la mesa nomenada pel «Patronato para la beneficencia local de Sitges» pera presidir la subasta de les obres de fuster y cerralleria de taller dels cossos Central y Lateral Est del nou Hospital. La formaven: el Sr. President, Don Pere Carbonell Mestre; el Vocal D. Francisco Jansá Camps; actuant el Vis-secretari D. Joseph Planas y Robert, y assistinthi, ademés, individus de la Junta Dr. Bricullé, Srs. Llopart y Llauredó y el concejal delegat Sr. Parera.

Llegida pel Vis-secretari Sr. Planas tota la documentació pertinent al acte, concedí la Presidencia trenta minuts pera la admissió de plechs, passatquin temps va procedirse a l'obertura dels rebuts, que foren:

N.º 1, de D. Joan Marsal Brunet, quantitat en blanc; n.º 2, de D. Joan Rius Vega qu' ofereix fer les obres per 4.106 53 pessetes; y n.º 3, de D. Joseph Picas Virella, per 4.723'91 pessetes.

Declarats fora de concurs els números 1 y 3, se adjudicà provisionalment la obra, com a millor postor, a D. Joan Rius Vega.

El tipo de subasta era de 4723,91 pessetes, alcançant el Patronat en aquesta una economia de 617'88 ptes.

A dos quarts de dotze s' anuncià la de Cerralleria d'armar pera 'ls mateixos cossos d' edifici, haventse declarat deserta per falta de licitadors.

*

Sembla que pe'l mes de Abril visitarà aquesta vila, sa patria nadiua, el prestigiós general del Exèrcit Cubà D. Joseph Miró.

*

La Junta local del homenatge al eximi català D. Eurich Prat de la Riba, fa públich als contribuents a la Suscripció oberta en aquesta vila, que poden passar a recullir, desde demà, dilluns, a qualsevol hora, en aquesta Administració, carrer Parellades, 9, l'exemplar de «La Nacionalitat Catalana» que 'ls hi correspon segons la cuota oferta.

*

A les tres de la tarda del prop vinent diumenge en el Santuari de Ntra. Sra. del Vinyet es cantarà un «Rosari Pastoril» degut a la delicada inspiració del malaguanyat compositor Esteve Català.

El chor anirà a càrrech dels alumnes del Colegi dels Germans Maristes, siguent confiada la direcció y acompanyament al nostre particular amich el jove mestre de música Antón Català Vidal.

*

En la societat «Prado Suburense» a la nit de Nadal hi tingué lloch el ball reglamentari, el qual, contra la costúm en aytal diada, es vegé molt animat.

*

La comparsa dels Sants Ignocents, aquest any també sortí acompanyada de música a donar fé de vida per els nostres carrers.

Aprofitantse de la diada, algunes criatures mal criades feren tant de les seves, que resultaven ja inaguantables, ajudantles altres que pels seus anys tindrien que guardar més comediment en sos entreteniments, els quals quan traspassen dels límits normals, degeneren en actes incivils que autoritats cultes son impotents pera reprimir, ja que'l seny y la cultura de tots, sols, pot deturar certs actes de salvatjisme, a la realisació dels qu'als en molts casos hi son atíats per persones que's precien de civilisades sense serho.

*

Conforme anunciarem, el día de Sant Esteve a la tarda, en el Santuari de Nostra Senyora del Vinyet, tingué lloch un rosari pastoril prenenthi part el chor de l'Associació de les Filles de Maria.

Com de costúm en aytal diada, el privilegiat Santuari s'omplí per complert de fidels y d'alegre maynada desitjosa principalment de contemplar el ja popular pessebre, qu'està disposat ab molt gust.

La nostra enhorabona als senyors Administradors per sos generosos esforsos.

*

En la última setmana de l'any, la mort ha fet presa en persones sumament delicades en son estat de salut, deixant així sentir sos efectes l'anormal temperatura, la qual ab sa cruesa poques vegades notada, ha fet que s'en ressentissin fortament els mortals quina existència va a la posta.

El dimecres a la tarda fou conduhida a la última estada la bondadosa noya D.ª Enriqueta Planas Argenter.

Al vespre del mateix día, súbitament morí l'apreciable y bondadosa compatricia D.ª Pelegrina Mestres, Vda. de Cassañas, als 53 anys d'edat, quin enterro, que tingué lloch el día següent, es vegé sumament concorregut.

El divendres a la tarda tingué lloch l'enterro de l'apreciable conveïna D.ª Maria Briandó, Vda. de Clará, morta a la nit anterior, als 90 any d'edat, havent rebut els Auxilis Espirituals.

Y, finalment, a la vetlla del esmentat día y després d'haver rebut els Auxilis Espirituals, morí l'apreciable y volguda compatricia D.ª Cristina Almirall, Vda. de Olivella, als 78 anys d'edat. L'acte de l'enterro, que tingué lloch ahir a la tarda, fou palesa demostració de les generals simpaties qu'en vida gosà la finada, a quina familia, com a les demés, trasmetém el testimoni de nostre pèsam.

*

En la prop vinenta setmana tindran lloch en nostra Iglesia Parroquial els funerals següents:

Dilluns, a les nou del matí, en sufragi de la ànima de D.ª Josefa Tardá y Gili.

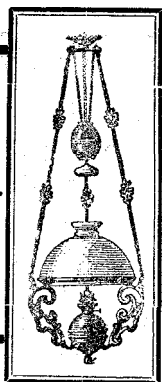
Dimars, a les deu, per D.ª Tecla Brunet Vda. de Marsal.

Dimecres, a la mateixa hora, per D.ª Pelegrina Mestres Vda. de Cassañas.

*

L' Il·lustríssim Ajuntament, en sessió del passat dijous, concedí llicència per 6 mesos al ler. oficial de Secretaria nostre bon amich D. Francisco Gorgas Suñé, el qual passa a Cuba, embarcant el prop-vinent día 12 en el vapor «Catalina», al port de Barcelona.

Ens dol en gran manera la decisió de nostre lleal y bon amich, però ens conhorta el pensar que el seu determini és la realisació d' una aspiració sentida.

Lampisteria de LLUIS MARCET * Sant Pere, 11

Dipòsit de WATERS-CLOSETS

de totes classes, á preus baratíssims

Lavabos, Bidets, Calentadors y tota mena d' aparells sanitaris

EMULSION MARFIL

de aceite puro de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal, sosa y guayacol.

PREMIADA EN LA EXPOSICIÓN DE ALEJANDRÍA

Los innumerables certificados de médicos eminentes que aconsejan el uso de la EMULSION MARFIL AL GUAYACOL y los miles de enfermos que han conseguido su curación con el uso de este medicamento, son la mejor garantía que pueden desear los que tengan necesidad de combatir el esquelismo, raquitismo, bronquitis crónica y toses rebeldes. La EMULSION MARFIL AL GUAYACOL engorda y fortalece á los niños, desarrollando el sistema óseo.

Laboratorio Químico-farmacéutico de F. del Rio Guerrero
(sucesor de González Marfil): MALAGA

Camiseria y Frohateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barat
Especialitat en camisas á mida

SOBRE MONEDER

para la circulació
de valores en metálico

* Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Noviembre de 1899 *

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de Africa; y ahont no hi hagi Administració de Correos, estan obligats a admétrel a la circulació els carters y peatons rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correos certificats, desde cinch céntims fins a 50 pessetas, en qualrevo classe de moneda y en tota mena de fracció. Ab el SOBRE-MONEDER s' evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s' entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. Es indispensable pera encarrecs al Comerç, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, mesadas, etc. etc. Unich que resolt las dificultats de giro de petitas cantitats. El SOBRE-MONEDER té la GARANTIA DEL ESTAT, que abona la cantitat declarada en cas de extravio. La COMPANYIA ARRENDATARIA DE TABACOS té la exclusiva pera la ventadel SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els ESTANCHOS al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de PREMÍ DE VENTA. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

OFICINA : GOYA, 19; MADRID

Sellos de goma y cautxú

6,237 models diferents: Carrer de Parelladas, 9

PRIMITIVA

LÉGITIMA
LEGIA
LIQUIDA

Para el colado-lavado rápido de la ropa blanca sin fuego

MARC

ESTRELF-A - CONEJO

REGISTRADA

FABRICANTE:

S. Casamitjana Mensa
— BARCELONA —

Rechácese toda botella si
no lleva bien entero el pre-
cinto y cápsula con mi fi-
ma y marca CONEJO

Pídase en DROGUERIAS y ULTRAMARINOS.

SOMBRERERIA y GORBISTERIA

de GONZAL SERRA MASSANA

Variat surtit de GORRES d' alta novetat.
Género d'Hivern, feltre y llana, última moda.
Elegants BARRETS procedents de la fábrica
de B. Ros y Pujat, de Vilanova y Geltrú.
ant Francisco, a prop. el Cap de la Vila

Joseph Selva y Junyent

14, Aygua, 14 : SITGES

Habent obtingut la representació de una impor-
tant Agencia de Barcelona, que es dedica á la com-
pra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipote-
caris y en lletra de cambi, a interés modich, ofereix
els seus serveys

TALLER DE MAQUINARIA VIVÓ Y CASTELLNÓ

Sant Francisco, 25

En la seguretat de que tothom ha de quedarne satisfet,
els duenyos d' aquest nou taller ofereixen al públich
els seus serveys, especialment en la

Reparació de máquinas de tota
mena y en particular de calsat.

Agencia rápida a Barcelona FULGENCI SANAHUJA

(a) Letus de Cala Sabatera

ADMET ENCARRECHS fent DOS VIATGES diaris.

BARCELONA: «Petit Terminus», carrer de
Aragó, 280 (davant del Apeadero) y carrer
Boqueria, n.º 7.—SITGES: Jesús, 16.

SOMBRERERIA y GORRISTERIA de JOAN OLIVER

Plassa de Riego, 6 — Vilanova y Geltrú

En aquest Establiment se ha rebut un gran assortit
de SOMBREROS pera la present temporada, el qual,
per ses classes inmillorables y preus reduits, pot
— competir ab els principals de la capital. —
Inmensas ortit en GORRES de totes classes y preus.
Especialitat en la mida.

— Sombreros fantasía pera nens y nenes. —

Per encarrecs en aquesta vila:

JOAN MIRABENT: Taberna COLON
avisant a la qual se n' envia un bon assortit a domicili.

Tarjetas visita económicas

CALENDARIOS y DIETARIS

Parelladas, 9. Imprempta

ARBRES FRUYTERS y de ULTRA MENA

J' hi ha per vendre una gran parida a casa EN
JOAN LLOPIS MILA: Carreró de can Fals.—SITGES